

براساس آمار
وزارت تجارت
جمهوری خلق
چین در حال
حاضر ۱۴ شرکت
بزرگ چینی
که با حوزه‌های
کلیدی مانند
مخابرات،
انتقال برق
وساخت
وسازهای
جاده‌ای و
مسکن سرو
کار دارند، در
افغانستان
فعالیت
می‌کنند

در افغانستان می‌خواهد موفقیتش را در مدل توسعه منحصر به فردش به‌عنوان قدرت مسئول اثبات کند. اگر پکن در این زمینه موفق شود، این مدل تأثیری مثال‌زدنی در جذب سایر کشورهای منطقه برای پیوستن به BRI (جاده ابریشم جدید) خواهد داشت. این قضیه به پکن کمک می‌کند تا اعتباری منطقه‌ای را به دست بیاورد، زیرا چین قصد دارد به دنیا ثابت کند رویکرد او بهتر از ایالات متحده و بهتر از آن کشور است.

با توجه به اینکه برخی از کشورهای غربی امکان اعمال تحریم‌ها را بر طالبان رد نمی‌کنند، گسترش «دوستی» پکن باعث می‌شود تعامل اقتصادی این کشور برای افغان‌ها قابل قبول‌تر باشد. علاوه بر این الحاق افغانستان به شبکه ارتباطی منطقه‌ای پکن در رقابت با هند که براساس توافقنامه‌های ترانزیتی سال ۲۰۱۶، افغانستان را دروازه‌ای به بندر چابهار و یک گره کلیدی کریدور بین‌المللی شمال-جنوب می‌داند دست برتر را می‌دهد، اما پیروزی طالبان دهلی را در تنگنا قرار داد. هند در قبال طالبان سیاست عدم تعامل را اتخاذ کرده است و پس از حادثه ربودن یک هواپیمای هندی در سال ۱۹۹۹ طالبان را تهدید امنیتی